

Hınca Hınç

– yoksul · 28 Ocak 2019

.
yavaş yavaş toparlan, arda koyma birşey yâr
bu dünyâda güllerin sivri dikenleri var
kaderler muallâkta defterikebir seyyâr
iki kapılı değil günah meskenleri var

.
türkûleri yakıp da sevdâmı tutuştursam
ateşinde yanarım vuslatı kavuştursam
ümide nefes verip polenler uçuştursam
esinti hazlarıyla dolu yelkenleri var

.
her kahrına bin ağıt dedi yaksan ne çıkar
âşık damarlarında iştiyaksan ne çıkar
kıymeti yok olsanda yerle yeksan ne çıkar
çula sarınsak iki, yanda cepkenleri var

.
ser'i kaptı mı rüzgâr nâfile uzak dursan
yalanlara sarılıp af ile tuzak kursan
denizlerde yılan var yüzün yumuşak dursan
kırık kalem hükmünde linç gerekenleri var

.
bir düştü mü gözlerden iki yaşda dönüşsüz
arkasından ağlatır giden yaş da dönüşsüz
virdim göğsüme yastık bu cân takasda döşsüz
nadasını bekler kalp sabır çekenleri var

.
düşer ölümlü başım çınar yapraklarıyla
döngel diyor yar döngel... kara topraklarıyla
bir yokuştur saçlardan ter akar aklarıyla
var, hayatın çok çetin, bilek bükenleri var

.
deryâlarda su dolu içinde tuz hınca hınç
yüreğine gömüldük kin boylu boyunca hınç
yaramıyorduk anladık yoksula bunca kıyınç

günlere dolamayan ufkun d'erkenleri var

.